Nr. 37. Warszawa, dnia 30 Czerwca 1919 r. Rok II.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

Cena numeru pojedyńczego 1 mk. Z zaboru austrjackiego i z terenów b. okupacji austrjackiej można wpłacać za numer „Dziennika Urzędowego M. S. W." 1 kor. 75 h. „Dziennik Urzędowy" przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i powyższych instytucji. Cena za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego 1 mk.

Redakcja i Administracja: Nowy-Świat Nr. 69.

III.

479.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych o uregulowauiu ruchu granicznego.

Do czasu ostatecznego ustalenia przepisów o ruchu granicznym obowiązują następujące postanowienia:

I.

Przejazd w kierunku północnym i zachodnim dozwolony jest osobom posiadającym paszporty zagraniczne tylko przez: Mławę, Sosnowiec i Piotrowice.

II.

Przepustki graniczne przewidziane w par. 9 rozporządzenia z dn. 28.IV r. b. będą wydawane najwyżej na przeciąg 8 dni.

III.

Przepustki graniczne otrzymać mogą tylko osoby, udające się za granicę w celu pracy zarobkowej (robotnicy rolni i przemysłowi).

IV.

Przepustki uprawniają do przekraczania granicy w punktach przechodowych, które oznaczy Komisarz Rządowy powiatu w porozumieniu z miejscowemi władzami.

V.

Przepustki wydawać będą tylko Komisarze Rządowi powiatu i tylko osobom zamieszkałym stale w 3-milowym pasie granicznym.

VI.

Przepustki wydawane przez Komisarza Rządowego muszą być zaopatrzone wizą miejscowej władzy wojskowej t. j. żandarmerji.

VII.

Wszelkie nadużycia zawierające cechy przestępstwa karnego przekazane będą władzom sądowym.

VIII.

Przepustki wydane przed dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia tracą swą moc i mają być zwrócone Komisarzowi Rządowemu powiatu.

Warszawa, dnia 7.VI 1919 r.

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *S. Wojciechowski.*

480.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie przymusowej prenumeraty Dziennika Praw Państwa Polskiego przez Urzędy Gminne, Magistraty i Wydziały Powiatowe.

Wszystkie Urzędy Gminne, Magistraty i Wydziały Powiatowe w Państwie Polskiem obowiązane są prenumerować na rachunek własny „Dziennik Praw Państwa Polskiego“.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Warszawa, dn. 12.VI 1919 r.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych: (—) *Józef Bek.*

481.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie włączenia gminy Rudzienko powiatu Radzymińskiego do powiatu Mińsko-Mazowieckiego.

Gmina Rudzienko powiatu Radzymińskiego zostaje włączona z dn. 1 czerwca 1919 r. do powiatu Mińsko-Mazowieckiego.

Warszawa, dnia 12.VI 1919 r.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych: (—) *Józef Bek.*

IV.

482.

Okólnik (202) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Powiatowych Komisarzy Rządowych w sprawie pociągania adjacentów do udziału w wydatkach na utrzymanie powiatowych dróg kołowych.

Zamieszczony poniżej wzór statutu opłat od adjacentów *na utrzymanie* dróg powiatowych Ministerstwo Spraw Wewnętrznych poleca Panu przedstawić do uchwalenia na najbliższem posiedzeniu Sejmiku Powiatowego, po uprzedniem przedyskutowaniu go w Komisji Drogowej oraz w Wydziale Powiatowym.

Warszawa, dn. 15.IV 1919 r.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:
(—) *S. Kurzyna.*

Wzór Statutu

o pociąganiu adjacentów du udziału w wydatkach na utrzymanie powiatowych dróg kołowych.

§ 1. Adjacenci ponoszą 20% kosztów utrzymania powiatowych dróg kołowych (art. 9 Dekretu w przedmiocie tymczasowych przepisów o zarządzie drogami kołowemi, Dziennik Praw № 14 z 1919 roku poz. 149); wysokość kosztów ogólnych utrzymania tych dróg określana jest corocznie w budżecie zatwierdzonym przez M. S. W.

Uwaga: Wydatniejsze pociągnięcie adjacentów przez Sejmik do pokrycia kosztów utrzymania dróg powiatowych nie jest wzbronione.

§ 2. Adjacentami są leżące w strefie adjacentów:

1) miasta;

2) zakłady przemysłowe i handlowe, ciągnące z drogi kołowej szczególne zyski lub szczególnie niszczące drogę;

3) wsie, kolonje i osady, w których więcej niż połowa domów leży w pobliżu drogi kołowej na przestrzeni określonej w § 8;

§ 4) dwory i folwarki, których centrum gospodarcze leży na przestrzeni określonej w § 8.

§ 3. Kwotę przypadającą dla adjacentów uiszczają;

1) miasta w wysokości określonej w § 4;

2) zakłady przemysłowe i handlowe w kwotach wymierzanych w sposób określony w §§ 5—7;

3) wsie, kolonje, osady, dwory i folwarki odpowiednio do wielkości powierzchni użytkowej ich gruntów, po uprzedniem zmniejszeniu ogólnej sumy przypadającej na adjacentów (§ 1) o kwoty uiścić się mające przez obowiązanych do tego w myśl ust. pod 1 i 2 niniejszego paragrafu.

§ 4. Kwoty przypadające na miasta oblicza się w następujący sposób:

1) zalicza się sumę państwowego podatku od nieruchomości płaconego przez mieszkańców miast danego powiatu, leżących w strefie adjacentów, tudzież sumę państwowego zasadniczego podatku gruntowego, płaconego przez mieszkańców powiatu i ustala się stosunek tych dwóch liczb. Według tego stosunku oblicza się kwotę, jaką uiścić mają razem miasta, leżące w strefie adjacentów;

2) tę kwotę rozdziela się pomiędzy poszczególne miasta w stosunku do kwoty podatku od nieruchomości płaconej przez mieszkańców poszególnych miast. Miasta te wpłacają przypadające na nie kwoty ryczałtowo do kasy powiatowej. Rzeczą ich jest należytości te albo rozłożyć na mieszkańców w stosowny sposób, albo wstawić je do budżetu i uiścić z ogólnych dochodów.

Uwaga: Punkt 1 tego paragrafu i pierwsze zdanie punktu 2, może mieć również brzmienie następujące:

1) „zlicza się na podstawie ostatnich urzędowych źródeł liczbę mieszkańców miast, leżących w strefie adjacentów i ustala się stosunek ich do reszty mieszkańców powiatu. Według tego stosunku oblicza się kwotę jaką uiścić mają razem miasta, leżące w strefi adjacentów;"

2) „tę kwotę rozdziela się pomiędzy poszczególne miasta w stosunku liczby ich mieszkańców." Zdaniem M. S. W. należy wybrać tę alternatywę, która w konkretnem wypadku miasta mniej obciąża, a to ze względu na ciężkie finansowe położenie miast.

§ 5. Zakłady przemysłowe i t. p. uiszczają opłatę w formie stałego odsetka ogólnej należności adjacentów albo w określonej sumie.

§ 6. Opłatę tą (§ 5) obowiązani są uiszczać również przedsiębiorcy wozów ciężarowych, konnych i motorowych, którzy zawodowo zajmują się przewozem ciężarów.

Uwaga: Do tej kategorji nie zaliczają się rolnicy, posiadający wozy ciężarowe dla własnych celów rolniczych, którzy wyjątkowo i okazyjnie za wynagrodzeniem wożą ciężary, pod warunkiem jednak, że rolnicy ci przy prowadzeniu gospodarstwa rolnego, wożąc w pewnych okresach czasu, ciężary za opłatą, (np. fury ciężarowe, użyte do wożenia towarów na jarmarki) nie mają z tego zajęcia stałego pobocznego zarobku, gdyż wtedy uważać ich należy, jako zawodowych przewoźników.

§ 7. Za podstawę do rozłożenia opłaty w myśl § 6 należy przyjąć korzyści względnie usługi, jakie droga oddaje danemu przedsiębiorstwu.

Uwaga: Podstawą tą może być np. liczba używanych przez te zakłady furmanek na dostawę surowca i paliwa tudzież odstawę gotowego wytworu.

§ 8. Celem ustalenia kwoty uiścić się mającej przez poszczególne wsie, kolonje, osady, dwory i folwarki wykreśla się po obu stronach drogi po trzy równoległe strefy szerokości: pierwsza 1 km., następna 2 km., ostatnia 3 km., razem przeto powstają z każdej strony drogi 3 strefy o łącznej szerokości 6 km.

Wsie, kolonje, osady, dwory i folwarki położone w tym pasie płacą:

w	I strefie	50%	opł. tej grupy adjacentów
„	II „	30%	„ „ „ „
„	III „	20%	„ „ „ „

Uwaga: W przewidywaniu, że ścisłe oznaczenie poszczególnych stref jest w roku b. ew. i w latach najbliższych dla braku odpowiednich map i dostatecznego personelu technicznego niemożliwe, zaleca się sejmikom, aby w roku bieżącym ustanowiły tylko po obu stronach drogi po jednej strefie o szerokości każda po 6 km. Skala wymiaru opłaty dla wsi, kolonji, osad, dworów i folwarków, położonych w tej jednej strefie byłaby oczywiście w tym przypadku jednakowa dla wszystkich miejscowości, leżących w strefie adjacentów.

§ 9. Kwoty przypadające na poszczególne wsie, kolonje, osady, dwory i folwarki oblicza się w następujący sposób:

1) ustala się na zasadzie postanowień § 2 p. 3 i 4 które wsie, kolonje, osady, dwory i folwarki leżą w obrębie danej strefy;

2) zlicza się osobno liczbę morgów ziemi użytkowej należących do wsi, kolonji, osad, dworów i folwarków, leżących w strefie I, osobno w strefie II, a osobno w strefie III.

3) poszczególna wieś, kolonja, osada, dwór i folwark płaci składkę adjacentów w takim stosunku, w jakim pozostaje suma morgów ziemi użytkowej tej miejscowości do sumy morgów ziemi użytkowej reszty miejscowości, należących do tej samej strefy.

Uwaga: Na przypadek wprowadzenia tylko jednej strefy oblicza się kwoty przypadające na poszczególne wsie, kolonje, osady, dwory i folwarki w następujący sposób:

1) ustala się na zasadzie postanowień § 2 p. 3 i 4 które wsie, kolonje, osady, dwory i folwarki leżą w obrębie 6-kilometrowej strefy adjacentów;

2) zlicza się razem liczbę morgów ziemi użytkowej należących do wsi, kolonji, osad, dworów i folwarków leżących w strefie adjacentów;

3) poszczególna wieś, kolonja, osada, dwór i folwark płaci składkę adjacentów w takim stosunku, w jakim pozostaje suma morgów ziemi użytkowej tej miejscowości do sumy morgów ziemi użytkowej reszty miejscowości leżących w obrębie 6 kilometrowej strefy.

§ 10. Kwotę uiścić się mającą przez poszczególną wieś, kolonję, osadę, dwór i folwark rozkłada się na posiadaczy gruntów użytkowych, wchodzących w skład tej miejscowości w sposob, przepisany dla zebrania składki gminnej (art. 83. Ukazu z dn. 24.II (2.III) 1864 r. i Postanowienia Komitetu Urządzającego z dn. 13/26 kwietnia 1865 r. Z. P. R. wł. tom I str. 101).

§ 11. W wypadkach, w których droga do innej dochodzi lub ją krzyżuje, dzieli się kąt tworzony przez dwie szosy na połowy dla ustanowienia obowiązku opłat adjacentów. W tym przypadku wieś, kolonja, dwór, folwark i osada jest adjacentem tylko tej drogi, między którą to drogą a linją dzielącą dany kąt leży więcej niż połowa domostw odnośnych miejscowości.

§ 12. O obowiązku i wysokości opłaty rozstrzyga Przewodniczący Sejmiku na podstawie wniosków, sporządzonych przez inżyniera powiatowego.

§ 13. Wezwanie płatnicze wymierzające wysokość opłaty od adjacentów należy doręczyć adjacentom z potwierdzeniem odbioru.

Zapłata winna nastąpić w przeciągu 4 tygodni od dnia doręczenia wezwania. Po tym terminie ściąga się opłaty w drodze egzekucji administracyjnej i dolicza się 1% za miesiąc zwłoki.

§ 14. W tym samym terminie przysługuje adjacentom prawo założenia protestu przeciw wyznaczonym opłatom. Protest winien być wniesiony na piśmie do Komisji Drogowej Sejmiku Powiatowego (Biuro Wydziału Powiatowego).

Założenie protestu nie zwalnia od płacenia w terminie.

O proteście rozstrzyga ostatecznie Komisja Drogowa Sejmiku Powiatowego, której służy prawo sprawdzać na miejscu przez swych członków z powołaniem rzeczoznawców czy protest jest uzasadniony.

§ 15. Koszty, które powstaną przez sprawdzenie protestów na miejscu poniesie kontrybuent, o ile protest nie zostanie uwzględniony.

§ 16. Opłaty adjacentów mogą być na prośbę interesowanych całkowicie lub częściowo uiszczane przez poszczególnych adjacentów w drodze powinności ręcznej i pociągowej.

Prośbę taką rozstrzyga ostatecznie inżynier powiatowy.

§ 17. Komisja drogowa jest władna poszczególnego adjacenta (miasto, wieś, kolonję, osadę, dwór, folwark, zakład przemysłowy lub handlowy) całkowicie zwolnić od opłaty dla adjacentów, jeżeli tenże udowodni, że droga nie przynosi mu żadnej korzyści i że jej zupełnie nie używa.

483.

Okólnik (293) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wydziałów Powiatowych oraz Magistratów Miast, stanowiących samodzielne powiaty w przedmiocie tworzenia związków specjalnych.

Dla osiągnięcia poszczególnych celów samorządowych mogą powiatowe związki komunalne za zgodą Ministra Spraw Wewnętrznych łączyć się w związki specjalne, obejmujące pewną liczbę powiatów. Organizację i działalność takiego związku specjalnego reguluje statut, zatwierdzony przez Ministra Spraw Wewnętrznych (patrz art. 4 Ordynacji Powiatowej z dnia 4 lutego 1919 r.—Dz. Pr. Nr. 13, poz. 141).

Związki specjalne mogą być zawiązywane: 1) celem wypełnienia pewnego zadania, które przekraczałoby siły finansowe poszczególnych powiatowych związków komunalnych, lecz przez kilka z nich może być z pożytkiem i bez trudności wykonane (np. utrzymanie szpitala dla umysłowo chorych), lub też 2) celem wypełnienia takiego zadania, które ze względu na terytorjum, na którem musi być wypełnione, nie mogłoby być przeprowadzone przez jeden tylko powiat (np. regulacja większej rzeki).

Cele związków specjalnych mogą być stałe lub jednorazowe.

Najbardziej typowemi celami, dla których mogą być tworzone związki specjalne, są: budowa lub utrzymanie dróg bitych lub żelaznych oraz kanałów, przeprowadzenie meljoracji, sfinansowanie, założenie i utrzymanie zawodowej szkoły rolniczej lub innej, budowa lub utrzymanie szpitali albo zakładów opieki społecznej, sfinansowanie i eksploatacja zakładów użyteczności publicznej, np. elektrowni, gazowni, telefonów i t. p.

Dla ułatwienia powiatowym związkom komunalnym tworzenia w razie potrzeby związków specjalnych (które, oczywiście, zawiązywane mogą być także pomiędzy powiatami ziemskiemi i sąsiadującemi z niemi samodzielnemi powiatami miejskiemi). Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesyła wzór statutu związku specjalnego (załącznik A) i wzór uchwały, zawiązującej związek specjalny (załącznik B).

Utworzenie związku specjalnego dokonywa się w trybie następującym.

Po uprzedniem porozumieniu się zainteresowanych Wydziałów Powiatowych, względnie Magistratów i przedwstępnem określeniu warunków przystąpienia do związku Wydziały Powiatowe (względnie Magistraty) wnoszą sprawy pod obrady Sejmików (wzdlędnie Rad Miejskich); uzyskawszy zasadniczą zgodę odnośnych Sejmików (względnie Rad Miejskich) Wydziały Powiatowe (względnie Magistraty) we wzajemnem

porozumieniu się opracowują uchwały, zawiązujące związek, oraz jego statut, przystosowując statut wzorowy do celów i potrzeb danego związku. Opracowane projekty zostają przedstawione do uchwalenia zainteresowanym Sejmikom (wzgl. Radom Miejskim), poczem zostają przedłożone Ministerstwu Spraw Wewnętrznych do zatwierdzenia. Po uzyskaniu zatwierdzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych właściwe Sejmiki Powiatowe (wzgl. Rady Miejskie) dokonywują w myśl statutu wyboru delegatów do Komitetu związku, poczem związek przystępuje do swych czynności.

Warszawa, d. 20/V 1919. (53921/S. IX. 789/6).

Za Ministra Spraw Wewnętrznych
(—) *K. Sienkiewicz.*

Załącznik A.

Wzór Statutu

Związku Specjalnego powiatowych związków komunalnych ziemskich i miejskich.

TYTUŁ I.

Postanowienia ogólne.

§ 1.

Członkami Związku Specjalnego . . . . są powiatowe związki komunalne:
1. . . . .
2. . . . .
(oraz np. powiat komunalny miejski).
3. . . . .
(Wyjaśnienie. Należy wstawić nazwę Związku Specjalnego, np.: „Związek Specjalny dla budowy i utrzymania dróg bitych...“, „założenie i utrzymanie szpitala w...“, lub „elektrowni w...“ i t. p. oraz wyliczyć powiatowe związki komunalne, będące członkami Związku Specjalnego).

§ 2.

W poczet członków istniejącego już Związku Specjalnego mogą być przyjmowane dalsze powiatowe związki komunalne. Przyjęcie do Związku następuje w drodze uchwalenia przez wszystkich członków odpowiedniej zmiany niniejszego statutu i przedstawienia jej wraz z deklaracją o przystąpieniu zainteresowanego powiatowego związku komunalnego Ministrowi Spraw Wewnętrznych do zatwierdzenia.

§ 3.

O rozwiązaniu Związku, wyłączeniu lub wystąpieniu z niego poszczególnych członków rozstrzyga Minister Spraw Wewnętrznych z własnej inicjatywy lub też na wniosek jednego choćby członka Związku.

W razie wyłączenia lub wystąpienia członka ze Związku lub też rozwiązania Związku, Komitet Związku przeprowadza częściowy lub zupełny rozdział majątku i zobowiązań zainteresowanych powiatowych związków komunalnych. Odnośne wnioski Komitetu zatwierdza Minister Spraw Wewnętrznych.

TYTUŁ II.

Zakres działania Związku Specjalnego.

§ 4.

Do zakresu działania Związku Specjalnego (nazwa) należy . . w granicach powiatowych związków komunalnych, będących członkami Związku Specjalnego.

(Wyjaśnienie. W tem miejscu należy wyliczyć cele i zadania Związku Specjalnego, np. „budowa i utrzymanie 100 km. drogi bitej, przechodzącej przez miejscowości A—B—C“ i t. p. „założenie i utrzymanie szpitala“, lub „budowa i eksploatacja elektrowni“ i t. p.).

§ 5.

Zadania, wymienione w § 4 niniejszego statutu, zostają wydzielone z zakresu działania poszczególnych powiatowych związków komunalnych, wchodzących w skład Związku Specjalnego, i przekazane Związkowi Specjalnemu.

Zadania wykonywane będą przez Związek Specjalny: bezpośrednio, za pośrednictwem jednego z członków Związku albo też przez udzielanie zasiłków innym organizacjom.

TYTUŁ III.

Nazwa i siedziba Związku Specjalnego.

§ 6.

Związek Specjalny nosi nazwę: Związek . . . . . powiatów komunalnych w . . . .

(Wyjaśnienie. Uzupełnić podobnie, jak § 1).

§ 7.

Siedziba Związku jest . . . .

(Wyjaśnienie. Należy przyjąć za zasadę, że siedziba Związku mieści się w siedzibie Urzędu Powiatowego w tym powiecie, w którym znajduje się przedmiot Związku, o ile mieści się on całkowicie w granicach powiatu, np. szpital, elektrownia, albo też większa część danego objektu, o ile ten znajduje się w granicach kilku powiatów, np. główny odcinek drogi, kolejki i t. d. W razie potrzeby, można przyjąć i inne wskaźniki, np. siedzibę technicznego kierownictwa budowy lub eksploatacji).

TYTUŁ IV.

Organy Związku Specjalnego.

§ 8.

Organami Związku Specjalnego są:
1. Komitet.
2. Przewodniczący.

(Wyjaśnienie. W razie potrzeby może być utworzony prócz tych organów, osobny kolegjalny organ zarządzający).

Rozdział A.

Komitet Związku.

§ 9.

W skład komitetu wchodzą: delegaci powiatowych związków komunalnych z wyboru oraz

Przewodniczący (Powiatowi Komisarze Rządowi) odnośnych sejmików i Prezydenci miast z urzędu.

Każdy delegat posiada jeden głos. Liczba wszystkich delegatów wynosi N, przyczem na poszczególne powiatowe związki komunalne przypada:

1. . . . .
2. . . . .
3. . . . . i t. d.

(Wyjaśnienie. Przy określaniu liczby delegatów należy stosować się do następujących zasad. Każdy członek Związku winien wybierać conajmniej jednego delegata (poza delegatem z urzędu) do Komitetu Związku. Ogólna liczba delegatów z wyboru do Komitetu Związku nie powinna przekraczać przeciętnie 3 — 5 członków na jeden związek komunalny. Podziału mandatów pomiędzy poszczególne powiaty komunalne należy dokonywać proporcjonalnie do wysokości udziału w zadaniach Związku Specjalnego, o ile chodzi o związek, mający na celu tylko budowę lub utworzenie przedmiotu Związku, lub też w stosunku do liczby mieszkańców i płaconych przez nich podatków komunalnych, o ile chodzi o Związek Specjalny, mający na celu utrzymanie przedmiotu Związku. Proporcja wyprowadzona celem ustalenia stosunku liczb delegatów poszczególnych związków, powinna zawierać liczby skrócone, a nie ich wielokrotne, np.: 1 : 2 : 3, a nie 2 : 4 : 6. W związku specjalnym, składającym się z więcej niż 3 powiatów komunalnych, liczba mandatów, przyznanych jednemu członkowi związku, nie powinna w żadnym razie przekraczać połowy ogólnej liczby mandatów).

§ 10.

Wyboru delegatów do Komitetu dokonywują zaiteresowane Sejmiki Powiatowe (wzgl. Rady Miejskie) zwykłą większością głosów na czas trwania bieżącej kadencji Sejmików Powiatowych (wzgl. Rad Miejskich), przyczem mandaty delegatów trwają do czasu wybrania nowych delegatów do Komitetu przez nowo wybrany Sejmik (Radę Miejską). Dla każdego delegata z wyboru Sejmik Powiatowy (Rada Miejska) wybiera zastępcę, który pełni czynności delegata w razie każdorazowej jego nieobecności.

Wybranym może być każdy członek Sejmiku (a więc i Wydziału Powiatowego), wzgl. Rady Miejskiej (a więc i Magistratu).

§ 11.

Odnośnie do stanowiska delegata do Komitetu znajdują analogiczne zastosowanie postanowienia art, 13-go do 15 włącznie Ordynacji Powiatowej z dn. 4 lutego 1919 r. (Dz. Praw № 13, poz. 141).

Kompetencja Komitetu Związku.

§ 12.

Komitet Związku jest przedstawicielem Związku Specjalnego. W sprawach, należących do zakresu działania Związku Specjalnego, Komitet jest organem uchwałodawczym i kontrolującym.

§ 13.

Do kompetencji Komitetu należą i uchwałom jego podlegają następujące sprawy:

1) zmiana niniejszego statutu;

2) ustanawianie budżetu i zatwierdzanie obrachunku rocznego;

3) ustalenie wysokości składek, należnych od członków Związku;

4) zaciąganie pożyczek;

5) postanawianie nabycia lub sprzedaży nieruchomości;

6) ustalenie zasad działalności Związku i sposobu zarządu jego majątkiem;

7) oznaczanie liczby i uposażenia urzędników oraz mianowanie w razie potrzeby fachowego Dyrektora Biura Związku i jego zwalnianie;

8) sprawowanie władzy dyscyplinarnej nad pracownikami Związku Specjalnego w zakresie, przewidzianym w art. 38 Ordynacji Powiatowej z dn. 4 lutego 1919 r.;

9) ustanawianie Komisji i wybór ich członków.

(Wyjaśnienie. Komisje mogą być stałe (np. zwyczajna Komisja rewizyjna) lub czasowe. Pożądanem jest powoływanie do Komisji rzeczoznawców z głosem doradczym).

10) wybór Zastępcy Przewodniczącego (§ 16);

11) uchwalenie regulaminu dla Komitetu.

W zakresie spraw powyżej wymienionych, Komitet Związku ma prawo inicjatywy oraz wydawania postanowień obowiązujących, które nie mogą przeczyć istniejącym ustawom i niniejszemu Statutowi.

Posiedzenia Komitetu Związku i jego uchwały.

§ 14.

Odnośnie do posiedzeń Komitetu Związku i jego uchwał znajdują analogiczne zastosowanie postanowienia art. 18-go do 33-go włącznie Ordynacji Powiatowej z dn. 4 lutego 1919 r.

§ 15.

Do powzięcia uchwały w przedmiocie zmiany statutu Związku niezbędna jest oprócz Przewodniczącego (lub jego zastępcy) obecność conajmniej $^2/_3$ delegatów do Komitetu.

Uchwała musi przejść większością $^2/_3$ głosów obecnych.

Rozdział B.

Przewodniczący.

§ 16.

Przewodniczącym jest z urzędu Powiatowy Komisarz Rządowy miejsca siedziby Związku. Zastępcę Przewodniczącego wybiera Komitet z grona członków z urzędu.

§ 17.

Przewodniczący przygotowuje wnioski na Komitet Związku, kieruje obradami Komitetu, wykonywa jego uchwały, decyduje we wszystkich sprawach, niewymagających uchwały Komitetu lub niezastrzeżonych do jego decyzji, załatwia sprawy bieżące, zarządza ściąganie skła-

dek od członków Związku, wreszcie podpisuje w imieniu Komitetu Związku wszystkie pisma.

§ 18.

Dokumenty, mocą których Związek Specjalny zaciąga zobowiązanie, muszą być podpisane przez Przewodniczącego i jednego delegata do Komitetu oraz opatrzone pieczęcią Związku.

§ 19.

Przewodniczący przyjmuje i zwalnia pracowników Związku, po wysłuchaniu opinji Komitetu, z wyjątkiem fachowego Dyrektora biura Związku.

TYTUŁ V.

Nadzwyczajna Komisja Rewizyjna.

§ 20.

Na żądanie conajmniej jednego członka Związku Sejmiki Powiatowe (wzgl. Rady Miejskie) delegują po jednym członku do Nadzwyczajnej Komisji Rewizyjnej w celu zbadania działalności Związku. Nadzwyczajnej Komisji Rewizyjnej przysługuje prawo wszechstronnego zbadania całej działalności Związku.

Sprawozdanie Komisji winno być przedłożone Ministerstwu Spraw Wewnętrznych, każdemu członkowi Związku i Komitetowi na ręce Przewodniczącego.

TYTUŁ VI.

Finanse Związku Specjalnego.

§ 21.

Źródła dochodowe Związku Specjalnego stanowią:

1) dochody z własnego majątku;

2) zyski z przedsiębiorstw prywatno-gospodarczych Związku;

3) opłaty za używanie zakładów i urządzeń, utrzymywanych przez Związek;

4) specjalne opłaty na pokrycie kosztów założenia i utrzymywania urządzeń Związku, pobierane od właścicieli nieruchomości i zakładów przemysłowych lub handlowych, którzy ciągną z tych urządzeń specjalne korzyści („opłaty od adjacentów").

Opłaty te, w myśl uchwalonych przez Komitet i zatwierdzonych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych statutów, obowiązane są właściwe Wydziały Powiatowe (wzgl. Magistraty) wymierzać, ścigać i przekazywać na rzecz Związku;

5) składki członków oraz dotacje państwowe, które będą Związkowi przekazane;

6) pożyczki krótko- i długoterminowe, darowizny, zapisy i wpływy jednorazowe ze sprzedaży lub zamiany części majątku.

§ 22.

Na pokrycie rozchodów Związku powinny być obracane przedewszystkiem dochody z własnych majątków i przedsiębiorstw, następnie z opłat, poczem dopiero z dotacji państwowych i składek, przekazywanych przez członków na cele Związku. Pożyczki krótkoterminowe mogą być zaciągane w wypadkach wyjątkowych w razie chwilowego braku gotowizny, pożyczki długoterminowe — wyłącznie na cele produkcyjne. Wpływy z darowizn i pożyczek winny być obracane na wydatki nadzwyczajne Związku; zapisy muszą być używane zgodnie z wolą zapisodawcy.

Za zobowiązania finansowe Związku odpowiadają solidarnie jego członkowie.

TYTUŁ VII.

Nadzór państwowy nad Związkiem Specjalnym.

§ 23.

Odnośnie do nadzoru państwowego nad Związkiem Specjalnym znajdują analogiczne zastosowanie art. 47 do 54-go włącznie Ordynacji Powiatowej z dnia 4 lutego 1919 r. oraz §§ 24 i 25 niniejszego statutu.

§ 24.

Uchwały Komitetu w przedmiocie zmiany statutu Związku wymagają zatwierdzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

§ 25.

W razie powzięcia na posiedzeniu Komitetu uchwał, które Przewodniczący uzna za nieważne, (analog. zast. art. 52 Ordynacji Powiatowej), jest on obowiązany zawiesić ich wykonanie aż do decyzji Ministra Spraw Wewnętrznych. Zawieszona uchwała musi być w przeciągu dwuch tygodni od daty zawieszenia przedstawiona Ministrowi Spraw Wewnętrznych do decyzji.

Załącznik B

Wzór Uchwały

w przedmiocie zawiązania związku specjalnego.

Uchwała Sejmiku Powiatowego (względnie Rady miejskiej) w . . . . w przedmiocie zawiązania Związku Specjalnego . . . . . (nazwa Związku).

§ 1.

Powiatowy Związek Komunalny . . . . (względnie powiat komunalny miejski . . .) zawiązuje Związek Specjalny (nazwa) mający na celu . . . . . (wyliczyć zadania według statutu). Związek ten powstaje na mocy niniejszej uchwały i równobrzmiących w treści uchwał reszty członków i działa w myśl postanowień załączonego i przez wszystkich członków uchwalonego statutu.

§ 2.

Mocą niniejszej uchwały Powiatowy Związek Komunalny . . . . . . (względnie powiat komunalny miejski . . . .) zobowiązuje się poddać statutom Związku, w szczególności zaś:

a) wykonywać dotyczące go uchwały Związku,

b) wydzielić z własnego zakresu działania zadania, wymienione w § . . . (§ 4 wzoru statutu) i przekazać je w myśl § . . . (§ 5 wzoru) statutu Związkowi Specjalnemu.

c) przyczyniać się finansowo do celów Związku w myśl § . . . statutu.

484.

Okólnik (295 i 361) Ministra Spraw Wewnętrznych do Szefów Sekcji, Naczelników Wydziałów i wszystkich Urzędników Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w sprawie podziału czynności w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

Zmieniając, względnie uzupełniając poprzednie odnośne rozporządzenia, zarządzam w sprawie wewnętrznej organizacji Ministerstwa, co następuje:

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podzielone zostaje na sześć Sekcji, Sekcje zaś, z wyjątkiem VI-ej, na Wydziały, których w pięciu pierwszych Sekcjach ustanawia się 22, a mianowicie:

W Sekcji I-ej — Ogólnej.

Wydziały: 1) Prezydjalny, 2) Gospodarczy, 3) Rachunkowo-Likwidacyjny, 4) Kancelarja Główna, 5) Bibljoteka Główna, 6) dla spraw administracyjno-karnych, emerytur i kosztów leczenia.

Nadto Szefowi Sekcji I-ej podlegają z Wydziału 21-go sprawy, wynikające z innego ustroju administracyjnego lub z odmiennego ustawodawstwa innych zaborów.

W Sekcji II-ej — Administracji Powiatowej.

Wydziały: 7) Organizacyjny, 8) dla spraw personalnych urzędów powiatowych, 9) Budżetowo-Gospodarczy dla urzędów powiatowych, 10) Ubezpieczeń.

W Sekcji III-ej—Bezpieczeństwa i Obyczajowości Publicznej.

Wydziały: 11, 12, 13 i 14-ty, których nazwy zostaną osobnem rozporządzeniem ustalone.

W Sekcji IV-ej — Samorządowej.

Wydziały: 15) Samorządu Miejskiego, 16) Samorządu Powiatowego, 17) Samorządu Gminnego, 18) Rachunkowo-Budżetowy dla ciał samorządnych.

W Sekcji V-ej.

Wydziały: 19) Ustawodawczo-Opinjodawczy oraz dla spraw zapisów i darowizn, 20) dla Spraw Stowarzyszeń, 21) dla spraw: a) przynależności państwowej i gminnej, metrykalnych, zmiany nazwisk i b) wynikających z innego ustroju administracyjnego, względnie z odmiennego ustawodawstwa innych zaborów, przyczem sprawy wyszczególnione pod b) podlegają Szefowi Sekcji I-ej; 22) Wydział dla Spraw Sejmowych.

Sekcję VI-tą

stanowi Inspektorat urzędów powiatowych i władz samorządowych.

Rozkład czynności każdego z wyszczególnionych Wydziałów podany jest w niżej zamieszczonym schemacie.

W wypadkach wątpliwych Kancelarja Główna zasięgnie co do przynależności poszczególnych spraw decyzji Wydziału Prezydjalnego.

Na pismach i aktach oznaczać odtąd należy, prócz numeru porządkowego dziennika, Sekcje i Wydziały za pomocą liter przyczem pierwsza litera oznaczać będzie Sekcję, następna zaś Wydział tej Sekcji, mianowicie:

w Sekcji Ogólnej:	1)	Wydział Prezydjalny—OP.
„ „	2)	„ Gospodarczy—OG.
„ „	3)	„ Rachunkowo-likwidacyjny—OL.
„ „	4)	Kancelarja Główna — OK.
„ „	5)	Bibljoteka—OB.
„ „	6)	Wydział dla spraw administracyjno-karnych, emerytur i kosztów leczenia·OA.
w Sekcji Adm. Pow.	7)	Wydział Organizac.—AO.
„ „		Referat Wojskowy w Wydziale Organiz.—AW.
„ „	8)	Wydział dla spraw personalnych urzędów powiatowych—AP.
„	9)	Wydział Budżetowo-Gospodarczy—AB.
„ „	10)	Wydział Ubezpieczeń-AU.
w Sekcji Samorządowej	15)	Wydział Samorządu Miejskiego—SM.
„ „	16)	Wydział Samorządu Powiatowego—SP.
„ „	17)	Wydział Samorz. Gminnego—SG.
„ „	18)	Wydział Rachunk.-Budżetowy—SR.
w Sekcji V-tej:	19)	Wydział Ustawodawczo-Opinjodawczy—PU.
„ „	20)	Wydział dla spraw Stowarzysz. i Związk. — PZ.
„ „	21)	Wydział dla spraw przynależn. państwowej — PP.
„ „	22)	Wydział dla spraw Sejmowych—PS.
w Sekcji VI-tej	—	Inspektorat urzędów powiatowych i władz samorządowych—Insp.

№ OG—1213 oznacza więc, że pismo należy do Sekcji Ogólnej, Wydziału Gospodarczego i nosi numer porządkowy dziennika tego Wydziału — 1213.

Pismo № SG—2418 należy do Sekcji Samorządowej, Wydziału Samorządu Gminnego i zostało zarejestrowane w dzienniku tego Wydziału pod № 2418 i t. p.

Oznaczenie za pomocą liter Wydziałów Sekcji Bezpieczeństwa i Obyczajowości Publicznej nastąpi dopiero po ustaleniu nazw odnośnych Wydziałów.

Szefem Sekcji I-ej jest D-r Stefan Iszkowski,
„ „ II-ej „ Wacław Januszewski,
„ „ IV-ej „ Konstanty Sienkiewicz,
„ „ V-ej „ Konstanty Lenc.

Bezpośrednie kierownictwo Sekcji VI-ej obejmuje p. Podsekretarz Stanu, Józef Bek. Obowiąz-

zki Szefa Sekcji III-ej pełnić będzie zastępczo Podprokurator Warszawskiego Sądu Okręgowego, Stefan Urbanowicz.

Kierownikami Wydziałów są, resp. na mocy niniejszego kierownictwo obejmują:

Wydziału 1-go Naczelnik Wydziału, Stefan Dobrowolski.
„ 2-go Starszy Referent, Edward Piątkowski.
„ 3-go Referent, Marjan Kasperowicz.
„ 4-go Naczelnik Kancelarji, Antoni Robaczewski.
„ 5-go narazie Naczelnik Wydziału Prasowego, Józef Mańkowski.
„ 6-go Starszy Referent, Zbigniew Dulęba.
„ 7-go Naczelnik Wydziału, Konstanty Rozwadowski.
„ 8-go Radca Ministerjalny, Karol Popiel.
„ 9-go Inspektor Administracyjny, Tadeusz Makarewicz.
„ 10-go Starszy Referent, Henryk Gruber
„ 15-go Radca Ministerjalny, Józef Dworski.
„ 16-go Radca Ministerjalny, Tadeusz Koncki.
„ 17-go Mieczysław Seydlitz.
„ 18-go Radca Ministerjalny, Stanisław Skonieczny.
„ 19-go Naczelnik Wydziału, Bolesław Kozłowski.
„ 20-go Radca Ministerjalny, Wacław Komarnicki.
„ 21-go Naczelnik Wydziału, D-r Adolf Rappé.
„ 22-go Włodzimierz Wakar.

Do wydziałów, które na mocy niniejszego uległy reorganizacji, przeznaczam:

Do wydziału 6-go Starszego Referenta, Kazimierza Szarskiego i p. o. Referenta Zbigniewa Jasińskiego.
„ „ 7-go Starszego Referenta Augusta Furuhjelma, Starszego Referenta Atenogenesa Pawlikiewicza, Referenta Andrzeja Longchamps-Berier, p. o. Referenta Leonarda Melanowicza, pom. Referenta Jacka Wysockiego, p. o. pom. Referenta Stefana Trojanowskiego, Instruktora Kancelaryjnego Antoniego Kwaśniaka, Instruktora Kancelaryjnego Edwarda Waniewicza i funkcjonarjuszkę kancelaryjną Helenę Sokołowską.
„ „ 9-go Radcę Ministerjalnego Zygmunta Marczewskiego, Referenta Walerjana Łopatto, Referenta Józefa Przybyszewskiego, p. o. pom. Referenta Stanisława Czerwińskiego, Sekretarza Jana Sutorowskiego, Sekretarza Halinę Millerównę, p. o. Sekret. Jerzego Essmanowskiego, p. o. Starszego Kancelisty Eligjusza Babskiego i p. o. Kancelistek Marję Jodko i Teodorę Tryburską.

Do Wydziału 19-go p. o. Referentów: Bronisława Wróblewskiego i Leona Nowodworskiego.
„ „ 20-go p. o. Referentów: Jerzego Lubodzieckiego i Wacława Kęszyckiego oraz p. o. Sekretarza Jana Wernera.
„ „ 21-go Starszego Referenta Czesława Pawlikowskiego i Referenta Tadeusza Szostkiewicza.

Warszawa, 13.VI 1919 r. (I-5094/1, I-5686/1).

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *S. Wojciechowski.*

Podział czynności w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

Sekcja I (Ogólna).

1. *Wydział Prezydjalny* — opracowywanie okólników i rozporządzeń Ministra, redakcja zbioru rozporządzeń, opracowywanie przepisów porządkowych i nadzór nad ich wykonaniem, współdziałanie w pracach organizacyjnych, statystycznych i sprawozdawczych oraz sprawy personalne urzędników Centrali, t. j. ewidencja odnośnych przepisów i rozporządzeń, sprawy płacy urzędników, sprawy dyscyplinarne, sprawy nominacji, tranzlokacji, urlopów, dyżurów, dymisji i t. d. Regestracja podań kandydatów na urzędy, zbieranie opinji, wnioski kwalifikacyjne itd., wreszcie sprawy aprowizacyjne urzędników Centrali.

2. *Wydział Gospodarczy*—zarządzanie i wykonywanie nadzoru nad budynkami, oddanemi do użytku Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, zawieranie i wykonywanie umów najmu, remont i konserwacje budynków i lokali, nadzór nad służbą, zaopatrywanie Zarządu Centralnego M. S. W. w potrzebne ruchomości, materjały piśmienne, druki, materjały opałowe itp., magazynowanie przedmiotów i prowadzenie kontroli inwentarza, wypłata poborów osobowych, awansów i drobnych wydatków rzeczowych.

3. *Wydział Rachunkowo-Likwidacyjny* — prowadzenie księgi budżetowej i kontrola wykonywania budżetu, sprawozdania miesięczne z wykonania budżetu, kontrola wypłaconych awansów Centrali, kontrola poborów osobowych, sporządzanie i asygnowanie list płacy, asygnowanie należności za dostarczone przedmioty i wykonane roboty.

4. *Kancelarja Główna*—regestracja korespondencji wchodzącej, kontrola nad obiegiem korespondencji wewnątrz Ministerstwa, przygotowywanie czystopisów oraz przechowywanie akt.

5. *Bibljoteka Główna.*

6. *Wydział dla spraw administracyjno-karnych, emerytur i kosztów leczenia* — sprawy administracyjno-karne, skarg i zażaleń osób prywatnych przeciwko konkretnym zarządzeniom Powiatowych Komisarzy Rządowych, emerytur, pensji wdowich i sierocych; sprawy zapomóg i wsparć, odszkodowań i rekwizycji, sprawy kosztów leczenia i t. p.

Z Wydziału 21-go: sprawy, wynikające z innego ustroju administracyjnego, względnie z odmiennego ustawodawstwa innych zaborów (patrz Sekcja V).

Sekcja II (Administracji Powiatowej).

7. *Wydział Organizacyjny*—sprawy, związane z organizacją władz administracyjnych, ich urzędowaniem, sprawozdania urzędów powiatowych, sprawy granic Państwa (w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych i ewentualnie z innemi zainteresowanemi Ministerstwami). Regulacja granic powiatów i gmin (w porozumieniu z zainteresowanemi Ministerstwami i Sekcją Samorządową). Podnoszenie miejscowości do rzędu miasteczek względnie miast, zmiana nazw miejscowości (w porozumieniu z zainteresowanemi Ministerstwami oraz z Sekcją Samorządową), sprawy wojskowe, sprawy zasiłków dla rezerwistów i rodzin wojskowych, sprawy języka urzędowego, sprawy strajków rolnych i grabieży lasów.

8. *Wydział dla spraw personalnych urzędów powiatowych* — sprawy nominacji, tranzlokacji, urlopów, dymisji, płac urzędników itp.

9. *Wydział budżetowo-gospodarczy dla urzędów powiatowych* — sprawy lokali dla urzędów powiatowych, zaopatrywanie urzędów powiatowych w ruchomości, druki itp. (Należeć będzie ewentualnie do Wydziału Gospodarczego 2).

10. *Wydział Ubezpieczeń* — nadzór nad działalnością Wzajemnych Ubezpieczeń budowli od ognia.

Sekcja III (Bezpieczeństwa i Obyczajowości Publicznej).

(Zarządzenie co do podziału czynności w Sekcji III będzie osobno wydane).

Sekcja IV (Samorządowa).

15. *Wydział Samorządu Miejskiego* — opracowywanie projektów ustaw, rozporządzeń, instrukcji i innych norm w zakresie Samorządu Miejskiego, sprawowanie w I-ej instancji nadzoru państwowego nad działalnością samorządową miast, stanowiących samodzielne powiaty miejskie, i w toku instancji nad miastami niewydzielonemi (z wyjątkiem spraw finansowych); decydowanie w charakterze I-ej instancji w sprawach samorządowych miast wydzielonych, i w toku instancji w sprawach miast niewydzielonych; sprawy wyborów do rad miejskich.

16. *Wydział Samorządu Powiatowego*—opracowywanie projektów ustaw, rozporządzeń, instrukcji i innych norm w zakresie Samorządu Powiatowego; sprawowanie nadzoru państwowego nad działalnością Samorządu Powiatowego i życiem gospodarczem powiatu (z wyjątkiem spraw finansowych); decydowanie w toku instancji w sprawach Samorządu Powiatowego, rozstrzyganych w I-ej instancji przez organa samorządu powiatowego; sprawy wyborów do Sejmików Powiatowych; załatwianie spraw nie objętych działalnością innych Wydziałów Sekcji.

17. *Wydział Samorządu Gminnego* — opracowywanie projektów ustaw, rozporządzeń, instrukcji i innych norm w zakresie Samorządu gmin wiejskich; sprawowanie w toku instancji nadzoru państwowego nad działalnością gminy wiejskiej i jej życiem gospodarczem (z wyjątkiem spraw finansowych); decydowanie w toku instancji w sprawach Samorządu gmin wiejskich; sprawy wyborów do rad gminnych.

18. *Wydział Rachunkowo-Budżetowy dla ciał samorządnych* — opracowywanie projektów ustaw, rozporządzeń, instrukcji i innych norm w zakresie gospodarki finansowej związków samorządnych wszystkich kategorji; zatwierdzanie budżetów powiatowych związków komunalnych i miast, stanowiących samodzielne powiaty oraz decydowanie w toku instancji w sprawach budżetowych gmin wiejskich i miast niewydzielonych z powiatów; sprawy podatkowe, sprawy kredytu komunalnego, sprawy komunalnych kas pożyczkowych i oszczędnościowych; nadzór nad rachunkowością związków samorządnych.

Sekcja V.

19. *Wydział ustawodawczo-opinjodawczy oraz dla spraw zapisów i darowizn* — (o ile chodzi o ustawy obowiązujące w b. zaborze austrjacko-węgierskim, Wydział ten działa w porozumieniu z wydziałem 21).

20. *Wydział dla spraw stowarzyszeń* — legalizacja i regestracja stowarzyszeń kulturalnych, referowanie wniosków Ministrowi o zawieszeniu działalności względnie rozwiązaniu tychże, zatwierdzenie statutów kooperatyw spożywczych.

21. *Wydział dla spraw:* a) przynależności państwowej i gminnej, metrykalnych, zmiany nazwisk; b) wynikających z innego ustroju administracyjnego względnie z odmiennego ustawodawstwa innych zaborów.

Sprawy wyszczególnione pod b) podlegają aprobacie Szefa Sekcji I-ej Ogólnej.

22. *Wydział dla spraw sejmowych* — opinjuje ze stanowiska politycznego projekty Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz ewent. innych Ministerstw przed wniesieniem ich do Sejmu, przygotowuje w porozumieniu z rzeczowo kompetentnemi Wydziałami odpowiedzi na interpelacje.

Sekcja VI.

Inspektorat urzędów powiatowych i władz samorządowych—kontrola czynności władz administracyjnych I-ej instancji oraz władz i instytucji samorządnych, przestrzeganie jednolitości ich urzędowania i stosowania norm przepisanych; instruowanie fachowe i pouczanie tychże władz na podstawie przepisów i rozporządzeń władzy centralnej; badanie i dochodzenie w sprawach administracyjnych, przekazanych przez władzę centralną, oraz w sprawach skarg, zażaleń i próśb, podawanych w czasie lustracji przez inne władze powiatowe lub ludność powiatu; przedkładanie sprawozdań o wynikach lustracji i stawianie wniosków; nawiązywanie bezpośredniego kontaktu z ludnością, badanie skarg i zażaleń, badanie stosunków politycznych i społecznych, łagodzenie i wyrównywanie sporów i tarć na tle powyższem.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *S. Wojciechowski.*

V.

485.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie likwidacji Centralnej Kasy Państwowej.

Z dniem 10 czerwca 1919 r. zarządza się, w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli Państwa, likwidację Centralnej Kasy Państwowej w tem znaczeniu, że wszelkie czynności kasowe w zakresie wpłat i wypłat, uskuteczniany ch na podstawie asygnacji władz centralnych, oraz przechowywanie depozytów przechodzą do Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, która wkrótce zostanie zamieniona na Bank Polski.

Inne czynności, jak dyspozycje na poszczególne Kasy Skarbowe, oraz cała rachunkowość, dotycząca wpłat i wypłat na mocy właściwych asygnacji i na podstawie wykazów, przysyłanych codziennie przez Polską Krajową Kasę Pożyczkową, pozostanie w Wydziale Centralnej Księgowości, istniejącym na razie w dotychczasowej siedzibie (Nowy-Świat № 69).

Wobec powyższego ustala się następujący porządek:

1) *dla wpłat:*

Urząd, na rachunek którego ma nastąpić wpłata, wypisuje asygnację przychodową na podstawie deklaracji. Asygnacja przychodowa składa się z trzech części: grzbietu, właściwej asygnacji i odcinka. Asygnację wraz z odcinkiem wydaje się interesantowi celem dokonania wpłaty do Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej. Po przyjęciu wpłaty Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa odsyła asygnację do Centralnej Księgowości po uprzedniem ostemplowaniu, odcinek zatrzymuje u siebie, a wpłacającemu wydaje pokwitowanie. Centralna Księgowość, na podstawie otrzymanych z Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej asygnacji przychodowych, uskutecznia księgowanie i raz na miesiąc przesyła odnośnym urzędom wykazy dokonanych wpłat.

Wpłaty perjodyczne i wnoszone na mocy ogólnych rozporządzeń będą przyjmowane wprost przez Polską Krajową Kasę Pożyczkową, jedynie na podstawie deklaracji.

W tych wypadkach deklaracje mają być wypisywane w dwuch egzemplarzach, z których jeden zatrzymuje Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa u siebie, a drugi odsyła codziennie przy wykazie wpłat do Centralnej Księgowości.

Rodzaje tych wpłat będą ściśle określone i podane przez Ministerstwo Skarbu, w porozumieniu z innemi Ministerstwami, do wiadomości.

2) *dla wypłat:*

Wypłaty uskutecznia się na podstawie dotychczasowych asygnacji, z tą jednak zmianą, że asygnacje mają być odsyłane przez urząd asygnujący wraz z odcinkiem i wykazem wprost do Centralnej Księgowości. Centralna Księgowość, po zapisaniu asygnacji do szczegółowych ksiąg, prowadzonych według poszczególnych pozycji budżetu, odsyła ją do Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej do wypłaty, odcinek zaś przy wykazie do urzędu asygnującego.

Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa odsyła codziennie do Centralnej Księgowości opłacone asygnacje wraz z wykazem uskutecznionych wypłat dla ostatecznego zaksięgowania, odcinki zaś zachowuje u siebie.

W razie wstrzymania wypłaty z asygnacji, Centralna Księgowość zawiadamia o tem natychmiast urząd asygnujący celem wyjaśnienia, albo zwraca mu asygnację z podaniem przyczyny odmowy wypłaty.

W wypadkach spornych Centralna Księgowość przesyła asygnację do decyzji Najwyższej Izby Kontroli Państwa z przytoczeniem powodów odmowy i stanu kredytu.

Warszawa, dnia 3 czerwca 1919 r.

Minister Skarbu:
(—) *Karpiński.*

486.

Rozporządzenie Ministra Aprowizacji w sprawie obowiązku właścicieli pomieszczeń, przeznaczonych do handlu, wywieszania w tych pomieszczeniach cenników na towary i przedmioty, przeznaczone na sprzedaż.

W celu ułatwienia walki z lichwą i spekulacją wszelkiego rodzaju artykułami żywnościowemi i przedmiotami pierwszej potrzeby, na mocy dekretu Naczelnika Państwa z dn. 11 stycznia r. b. zarządza się co następuje:

1) Właściciele sklepów, magazynów, składów, restauracji, cukierni i wogóle wszelkiego rodzaju pomieszczeń, przeznaczonych dla handlu, obowiązani są wywiesić w tych pomieszczeniach cenniki na wszelkie bez wyjątku towary i przedmioty, przeznaczone na sprzedaż.

2) Cenniki winny być wywieszone na widocznem i dostępnem dla publiczności miejscu i zawierać, oprócz wyszczególnienia towarów i cen, firmę lub nazwisko właściciela pomieszczenia handlowego, adres i datę sporządzenia cennika.

3) Oprócz cenników, na każdym znajdującym się w pomieszczeniu handlowem przedmiocie winna być oznaczona cena.

4) Odpisy tych cenników, podpisane przez właściciela pomieszczenia handlowego lub jego

zastępcę odpowiedzialnego, w terminie dwutygodniowym od czasu wskazanego w punkcie 12 niniejszego rozporządzenia, winny być przedstawione: w Warszawie—do Urzędu Walki z Lichwą i Spekulacją (Przeskok 2), a na prowincji gdzie są oddziały Urzędu,—do tych oddziałów, a gdzie niema oddziałów—do magistratu miejscowego lub urzędu gminnego.

5) Podniesienie cen, wskazanych w cennikach, ich odpisach i na przedmiotach bez pozwolenia Urzędu Walki z Lichwą i Spekulacją lub jego oddziałów jest niedopuszczalne.

Uwaga: Komisja biegłych i fachowców przy Urzędzie Walki z Lichwą i Spekulacją badać będzie uzasadnienie przedstawionych cen i określać zysk maksymalny. Opinja Komisji służyć będzie podstawą przy wnioskowaniu o lichwie.

6) Wymienieni w punkcie 1-ym niniejszego rozporządzenia właściciele pomieszczeń handlowych obowiązani są wydawać kupującym, na ich żądanie, rachunki za sprzedane towary i przedmioty.

W rachunkach winny być wskazane: firma lub nazwisko właściciela pomieszczenia handlowego, adres, data sprzedaży, jakość i ilość towaru i cena za którą towar był sprzedany.

7) Sprzedaż po cenach wyższych, aniżeli wskazane w cennikach, odpisach i na przedmiotach, będzie karana, jak lichwa i spekulacja.

8) Właściciele sklepów, magazynów, składów i wogóle handlowych pomieszczeń winni posiadać oryginalne, ze źródła zakupu, faktury na wszelkie nabyte na sprzedaż towary i, w razie żądania, przedstawiać je do Urzędu Walki z Lichwą i Spekulacją lub jego oddziałów.

9) Nieposiadanie faktur poczytywane będzie za usiłowanie ukrycia cen w celach lichwiarskich i spekulacyjnych.

10) Kupiec, nie posiadający w chwili ogłoszenia niniejszego rozporządzenia faktur, jest obowiązany w ciągu dwóch tygodni zameldować w urzędach, wskazanych w punkcie 4-tym, ilość i jakość towaru, znajdującego się w należącem do niego pomieszczeniu handlowem.

11) winni niewykonania zarządzeń, zawartych w punktach 1 — 6 niniejszego rozporządzenia, karani będą grzywną do 50,000 marek polskich, lub aresztem do 3-ch miesięcy.

12) rozporządzenie niniejsze obowiązuje od od dnia 1 lipca 1919 r.

Warszawa, dn. 13.VI 1919 r.

Minister Aprowizacji:

(—) *A. Minkiewicz.*

VII.

487.

OBWIESZCZENIE.

Inspektorjat Szkół przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych przyjmie natychmiast:

1. oficerów i podoficerów — instruktorów musztry;
2. podoficerów funkcyjnych (mundurowych, broni, prowiantowych, rachunkowych, kancelaryjnych i t. p.);
3. podoficerów — instruktorów do wykładu przepisów służbowych, kancelaryjnych, służby śledczej, daktyloskopji, inwigilacji, fotografji, tresury psów policyjnych i do jazdy konnej.

Kandydaci na instruktorów musztry muszą znać biegle polską musztrę formalną, szkołę strzelca i służbę wewnętrzną.

Kandydaci na instruktorów fachowych muszą przedłożyć świadectwa na dowód, że już wykładali odnośne przedmioty w szkołach policyjnych lub żandarmskich.

Szkoły będą otwarte w Lublinie i Warszawie.

Oficerowie otrzymają, zależnie od funkcji, miesięcznie od 925—1275 Mk.; podoficerowie od 394—660 Mk.

Podania pisane własnoręcznie i uzupełnione metryką, życiorysem, świadectwem zdrowia, świadectwem nienagannej służby, fotografją i z wyszczególnieniem funkcji, którą kandydat chce objąć, należy wnosić do dnia 15 lipca r. b. do Inspektorjatu Szkół przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych—Warszawa, Nowy-Świat 69, drugie piętro.

Ustne informacje udzielą się tamże w godzinach od 11 do 1 w południe.

Przyjęcie nastąpi prowizorycznie po zbadaniu kandydatów przez Komisję Kwalifikacyjną.

Komendant Główny Milicji i Policji:

(—) Inż. *Henszel.*

Drukiem F. Wyszyńskiego i S-ki, Warszawa, Zgoda № 5.